

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/19/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017201064
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017201064.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Kokolevskej a členiek senátu JUDr. Viery Nevedelovej a JUDr. Sone Langovej, v právnej veci žalobcu: A SANTÉ, s. r. o., so sídlom Štefánikova 876/10, Modra, IČO: 36 669 181, právne zastúpeného JUDr. Martinom Abrahámom, advokátom so sídlom Kocel'ova 25, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky, so sídlom Limbová 2, 837 52 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. S00411/2017-OP/Š z 25.04.2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 5S/142/2017-58 zo dňa 03.07.2018, takto

rozhodol:

Kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 5S/142/2017-58 z 03.07.2018 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom, č. k. 5S/142/2017-58 z 03.07.2018 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. S00411/2017-OP/Š z 25.04.2017 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) ako aj rozhodnutia Bratislavského samosprávneho kraja (BSK) č. 0920/2015/ZDR/6 z 19.10.2015 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) a vec vrátil správne orgánu na prejednanie a rozhodnutie. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým BSK rozhodol o uložení pokuty vo výške 680 € podľa § 82 ods. 1 písm. b/ zákona č. 578/2004 Z. z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o poskytovateľoch“) žalobcovi za porušenie povinnosti určenej v ustanovení § 79 ods. 1 písm. v/ zákona o poskytovateľoch.

2. Krajský súd v odôvodnení rozsudku, ktorým žalobu zamietol, poukázal na rozsudok tohto súdu, č. k. 2S/229/2014-90 zo dňa 16.11.2016, s ktorým sa stotožnil. Vzhľadom na to, že žalobca je držiteľom povolenia na prevádzkovanie zdravotníckeho zariadenia ambulantnej starostlivosti - ambulancie v odbore všeobecné lekárstvo s miestom prevádzkovania Moyzesova 4, Pezinok, ktoré mu Bratislavský samosprávny kraj vydal dňa 04.06.2008 pod č. 101992/2008-ZDR/2, vzťahuje sa na neho povinnosť vykonávať lekársku službu prvej pomoci podľa rozpisu určeného samosprávnym krajom. Z rozpisu

služieb, zverejneného na webovom sídle samosprávneho kraja, vyplýva, že žalobca bol povinný vykonávať lekársku službu prvej pomoci v Mestskom zdravotnom stredisku, Hollého 2, Pezinok dňa 05.06.2015, čo nesplnil. Uvedeným konaním žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 79 ods. 1 písm. v/ zákona č. 576/2004 Z. z..

3. Námietku žalobcu ohľadne zmeškania lehoty doručenia oznámenia o začatí správneho konania, nepovažoval krajský súd za dôvodnú s poukazom na ust. § 83 ods. 1 zákona o poskytovateľoch platného a účinného do 31.12.2016. Samosprávny kraj sa dozvedel o nevykonaní lekárskej služby prvej pomoci žalobcom dňa 24.06.2015, kedy mu toto oznámenie bolo doručené. Trojmesačná subjektívna lehota začala orgánu verejnej správy plynúť dňa 24.09.2015 (správne má byť uplynula pozn. kasačného súdu). Podľa § 18 ods. 2 druhá veta správneho poriadku, pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon. V danom prípade bol prvým úkonom samosprávneho kraja upovedomenie účastníka konania o začatí správneho konania, ktoré bolo účastníkovi konania doručené dňa 05.09.2015.

4. Aj ďalšiu námietku žalobcu, že mu správny orgán znemožnil účasť na úkone výsluchu svedka, považoval za irelevantnú. Táto námietka nebola vznesená v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu, a preto sa ňou nemohol v odvolacom konaní žalovaný zaoberať. Krajský súd mal z administratívneho spisu preukázať, že žalobca písomnosti o upovedomení o začatí správneho konania a predvolaní na ústne pojednávanie nariadené na deň 27.08.2015 prevzal až dňa 05.09.2015, hoci tieto boli uložené na pošte od 19.08.2015. Správny orgán nezvinil právo žalobcu klásť svedkom otázku. Žalobcovi bolo umožnené počas celého správneho konania vyjadrovať sa ku skutočnostiam zisteným v správnom konaní a navrhovať dôkazy.

5. V súvislosti s námietkou žalobcu o priamom zasahovaní do jeho práv krajský súd poukázal na nález Ústavného súdu SR, č. k. PL. ÚS 113/2011-74 zo dňa 28.11.2012, v ktorom sa ústavný súd vyjadril k otázke, či uloženie povinnosti poskytovateľom zdravotnej starostlivosti podľa § 79 ods. 1 písm. v/ zákona č. 576/2004 Z. z. pod hrozbou sankcie podľa § 82 tohto zákona, dochádza k zásahu a obmedzeniu práv poskytovateľov zdravotnej starostlivosti, ktorým je takáto povinnosť uložená. Ústavný súd SR dospel k záveru, že táto povinnosť obstála v teste proporcionality. V súvislosti s námietkou žalobcu o priamej diskriminácii v porovnaní s inými poskytovateľmi zdravotnej starostlivosti a námietkou o nútenej práci krajský súd poukázal na názor Ústavného súdu SR vyslovený v predmetnom náleze.

6. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť žalobca (sťažovateľ), ktorú odôvodnil tým, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu [§ 440 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“)]. Sťažovateľ vytýkal krajskému súdu, že nedodržel lehotu na prípravu pojednávania podľa § 108 ods. 2 SSP a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu. Ďalej vyčítal krajskému súdu, že si osvojil názor žalovaného a odignoroval rozsudok NS SR sp. zn. 3Sžo/21/2016. Odvolávanie sa na neprávoplatný rozsudok KS BA 2S/229/2014-90 vydaný v rozpore s so závermi kasačného súdu považoval za prejav hrubej arogancie členov sudcovského grémia, ktorí o rozsudku NS SR mali vedomosť a nevôľu tých, ktorí ju nemali. Žiadal zmeniť rozsudok krajského súdu a zrušiť preskúmané rozhodnutie spolu s prvostupňovým rozhodnutím a vec vrátiť správneho orgánu na ďalšie konanie.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná.

8. Sťažovateľ namietal postup krajského súdu, ktorý nedodržel lehotu na prípravu pojednávania a napriek tomu rozhodol na pojednávaní dňa 03.07.2018 konanom v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

9. Zo spisu krajského súdu vyplýva, že žalobca bol na pojednávanie, ktoré sa malo uskutočniť dňa 03.07.2018 o 09:00 hod. volaný písomným predvolaním zo dňa 07.06.2018, ktoré podľa doručenky (č. l. 53) bolo žalobcovi doručené dňa 25.06.2018. Podľa zápisnice z pojednávania z 03.07.2018 sa žalobca ani jeho zástupca nedostavili, pričom krajský súd skonštatoval doručenie riadne vykázané dňa 25.06.2018 a vyhlásil, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu.

10. Podľa § 108 ods. 2 SSP predvolanie sa musí predvolaným osobám doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej desať dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Táto lehota môže byť so súhlasom účastníkov konania skrátená. Kratšiu lehotu na prípravu možno určiť aj v konaniach, v ktorých je správny súd povinný rozhodnúť v lehotách počítaných na dni.

11. Vzhľadom na skutočnosť, že právnenému zástupcovi žalobcu bolo predvolanie doručené dňa 25.06.2018 a pojednávanie sa konalo dňa 03.07.2018 (o 8 dní neskôr), nebola zachovaná lehota na prípravu na pojednávanie v zmysle ustanovenia § 108 ods. 2 SSP aspoň desať dní.

12. Kasačný súd konštatuje, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na skrátenie lehoty na prípravu na pojednávanie, keďže žalobca so skrátením lehoty nesúhlasil a nejde o vec, ktorú by bolo potrebné rozhodnúť v lehote počítanej na dni.

13. Vykázanie doručenia predvolania je nevyhnutným prostriedkom na rozhodnutie správneho súdu o tom, či sa pojednávanie bude konať. Ak účastníci konania alebo ich zástupcovia neboli riadne predvolaní alebo im predvolanie na pojednávanie bolo doručené v lehote kratšej ako desať dní pred pojednávaním a na pojednávanie sa nedostavili, pojednávanie sa v ich neprítomnosti vykonať nemôže a správny súd pojednávanie z tohto dôležitého dôvodu odročí.

14. Vzhľadom na uvedené kasačný súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na konanie v neprítomnosti žalobcu a krajský súd bol povinný pojednávanie odročiť. Pokiaľ tak neurobil išlo o nesprávny procesný postup, ktorým znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Kasačná sťažnosť žalobcu je v tejto časti dôvodná, a preto v zmysle § 462 ods. 1 SSP rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie.

15. Ostatnými námietkami v kasačnej sťažnosti sa v dôsledku procesného pochybenia krajského súdu kasačný súd nezaoberal.

16. V novom rozhodnutí krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

17. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.